

[Indenrigsministeren.]

jo i forbindelse med levnedsmiddelinstitutets kontrolafdeling have et laboratorium, og det er naturligvis meningen, at den toksikologiske afdeling og kontrolafdelingen skal have fælles laboratorium. De skal i mange tilfælde bruge de samme apparater; det vil altså sige, at hvis vi skal have et laboratorium i forbindelse med levnedsmiddelkontrollen, vil det koste en betydelig del af det beløb, som det samlede apparatur vil koste. Dertil kommer så udgiften ved at forsyne andre institutioner med apparatur, som de ikke for tiden har. Jeg har spurgt i sundhedsstyrelsen og andre steder, om de institutioner, som har været omtalt, havde tilstrækkeligt apparatur, og har fået det svar, at det har de ikke. Derved kommer jeg over til det andet punkt, som jeg vil fremføre til understregning af, at der ikke kan blive tale om nogen besparelse, det er dette, at vi ved spredning af undersøgelserne vil få betydelige bekostninger. Hvordan kan man tænke sig, at det skulle blive billigere at sprede dette arbejde end at samle det på ét sted, så meget mere som alle de omtalte institutioner ikke har det nødvendige apparatur? De lider i forvejen af pladsmangel og skal derfor have udvidet deres lokaler. De har heller ikke tilstrækkeligt egnet mandskab til at foretage de toksikologiske undersøgelser. Når disse tre forhold tages i betragtning, må jeg hævde, at hvor man end vil henlægge undersøgelserne, bliver udgifterne de samme, efter min formening endda større, end hvis vi samler det hele i levnedsmiddelinstitutet.

Blandt de af udvalgets mindretal stillede ændringsforslag findes også et — det er ændringsforslag nr. 7 — som går ud på i selve lovens tekst at give hjemmel for oprettelse af en litteraturtjeneste. Ændringsforslaget hænger sammen med, at mindretallet vil spare den toksikologiske afdeling, som man altså vil erstatte med en sådan litteraturtjeneste. Det vil sige, at man i høj grad kommer til at bygge på resultater fra udlandet; det er naturligvis udmærket, og et sådan samarbejde vil man få. Hvad litteraturtjenesten angår, var der i bemærkningerne til lovforslaget fra i fjor henvist til, at man naturligvis skulle have en litteraturtjeneste. I sundhedsstyrelsen har man i forvejen en litteraturtjeneste, som det er

tanken at overføre til det nye institut; naturligvis vil man så dér udvide den så meget, som det vil være nødvendigt. Men såfremt mindretallet specielt ønsker, at en bestemmelse om en litteraturtjeneste skal stå i lovforslaget, kan det naturligvis overvejes her mellem anden og tredje behandling. Men jeg mener ikke, bestemmelsen vil få den udformning, mindretallet har foreslået i betænkningen, idet mindretallet jo går ud fra, at der kun oprettes den del af levnedsmiddelinstitutet, som angår levnedsmiddelkontrollen.

Endvidere udtaler mindretallet, at man mener, det såkaldte ernæringsråd og dets sammensætning burde være nøjere udformet i lovforslaget. Jeg har ment, at der med den udformning, lovforslaget har fået, er givet den videst mulige ramme for, at ernæringsrådet kan oprettes og få den sammensætning, som findes mest hensigtsmæssig. Jeg forstår i hvert fald ikke, at mindretallet foreslår, at rådet helt skal udgå, fordi bestemmelsen herom ikke har fået den helt præcise udformning. Jeg ved ikke, hvordan man har tænkt sig det, om man har tænkt sig at følge forslaget fra det udvalg, som afgav betænkning i 1955. Jeg synes i hvert fald, det er lidt mærkeligt at foreslå, at rådet helt skal udgå af lovforslaget.

Jeg vil gerne til sidst understrege, at oprettelsen af et levnedsmiddelinstitut omfatter både instituttet for levnedsmiddeltoksikologi og centrallaboratoriet for levnedsmiddelkontrol; det må anses for et nødvendigt led i de forebyggende sundhedsforanstaltninger her i landet. Vi må skaffe de danske forbrugere af levnedsmidler en rimelig garanti for levnedsmidternes uskadelighed, og vi må også af hensyn til vor eksport være på højde med bestræbelser på dette område i andre lande.

Udvalgets ordfører (Viola Nørlov): De spørgsmål, der har været rejst, og som er besvaret af den højtærede minister, skal jeg ikke tage tingets tid med atter at besvare, men for at der ikke skal være nogen misforståelse, vil jeg gerne svare på det spørgsmål, der er stillet direkte til mig med hensyn til placeringen af levnedsmiddelinstitutet, idet det er nævnt, at det skulle kunne ligge i geografisk nærhed af statens husholdningsråd. Der er ikke fra